

Briselē, 12.3.2018.
COM(2018) 89 final

**KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI**

**par valsts tiesību aktiem, kas piemērojami vērtspapīru darījumu sekām īpašuma tiesību
ziņā**

{SWD(2018) 52} - {SWD(2018) 53}

1. IEVADS

Komisijas prioritāte ir Eiropas ekonomikas turpmāka stabilizēšana un ieguldījumu veicināšana jaunu darbvieta radīšanai un ilgtspējīgai izaugsmei. Lai sasniegtu šo mērķi, ir vajadzīgi spēcīgāki, padziļinātāki un integrētāki kapitāla tirgi. Efektīva un droša pēctirdzniecības infrastruktūra ir labi funkcionējošu kapitāla tirgu pamatelements. Ņemot vērā Rīcības plānu kapitāla tirgu savienības (KTS) izveidei¹, 2017. gada jūnijā tika sagatavots Komisijas vidusposma pārskats², kurā izklāstīti atlikušie pasākumi, kas tiks veikti, lai līdz 2019. gadam ieviestu KTS pamatelementus ar mērķi novērst šķēršļus pārrobežu ieguldījumiem un samazināt finansējuma izmaksas. KTS izveides pabeigšana ir neatliekama prioritāte.

Saistībā ar KTS rīcības plānu un vidusposma pārskatu Komisija paziņoja par speciālu pasākumu, kas paredzēts, lai samazinātu juridisko nenoteiktību vērtspapīru pārrobežu darījumu un prasījumu jomā. Šis paziņojums, kā arī šodien iesniegtais tiesību akta priekšlikums par valsts tiesību aktiem, kas piemērojami prasījumu cesijas sekām īpašuma tiesību ziņā, ļauj īstenot šo apņemšanos.

Visā Eiropas Savienībā (ES) katru dienu lielos apmēros notiek vērtspapīru pirkšana un pārdošana, kā arī to izmantošana par nodrošinājumu. Liela daļa šo darījumu, kas veido apmēram 10 triljonus euro gadā, ietver pārrobežu elementu³.

Lai veicinātu pārrobežu darījumus, būtiska ir skaidrība un paredzamība par to, kuras valsts tiesību akti ir piemērojami, lai konstatētu, kam pieder darījuma pamatā esošie aktīvi. Ja aktīvu piederības ziņā pastāv juridiska nenoteiktība – atkarībā no tā, kuras dalībvalsts tiesas vai iestādes izskata strīdu par prasījuma vai vērtspapīra piederību (īpašuma tiesībām) – pārrobežu darījums var būt izpildāms, bet var arī nebūt izpildāms, kā arī tas attiecīgajām personām var radīt sagaidītās juridiskās sekas (īpašuma tiesības), bet var arī tās neradīt. Maksātnespējas gadījumā, kad jautājumus par īpašuma tiesībām un darījumu izpildāmību izskata tiesa, juridiskās nenoteiktības radītie juridiskie riski var izraisīt negaidītus zaudējumus. Šā paziņojuma mērķis ir palīdzēt palielināt vērtspapīru pārrobežu darījumu skaitu, Savienības mērogā nodrošinot juridisko nenoteiktību tiesību kolīziju normu jomā. Uzlabota juridiskā nenoteiktība sekmēs pārrobežu ieguldījumus, lētāku kredītu pieejamību un tirgus integrāciju.

Attiecībā uz vērtspapīriem jautājums par to, kuras valsts tiesību akti piemērojami pārrobežu darījumiem, tiek risināts trijās direktīvās — Finanšu nodrošinājuma direktīvā⁴, Norēķinu galīguma direktīvā⁵ un Likvidācijas direktīvā⁶. Šajās direktīvās ir ietvertas tiesību kolīziju normas, kas attiecas uz svarīgākajiem vērtspapīru darījumu aspektiem. Tomēr to formulējums rada atšķirīgu interpretāciju dažādās dalībvalstīs. Skaidrības trūkums, ko rada atšķirīga spēkā esošo normu interpretācija, varētu padārdzināt pārrobežu darījumus sakarā ar dažām atlikušo juridisko nenoteiktību par to, kuras valsts tiesību akti ir piemērojami.

¹ Paziņojums “Rīcības plāns kapitāla tirgu savienības izveidei” (“KTS rīcības plāns”) (COM(2015) 468 *final*).

² Paziņojums par kapitāla tirgu savienības rīcības plāna vidusposma pārskatīšanu (COM(2017) 292 *final*).

³ Eiropas Centrālās bankas (ECB) dati liecina, ka aplēstais pārrobežu ieguldījumu apmērs (pēc ieguldītāja rezidences vietas) 2016. gadā bija 10,6 triljoni euro. Avots: ECB vērtspapīru norēķinu statistika (28.6.2017.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 6. jūnija Direktīva 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem (“Finanšu nodrošinājuma direktīva” (FND)) (OV L 168, 27.6.2002.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (“Norēķinu galīguma direktīva” (NGD)) (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīva 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju (“Likvidācijas direktīva” (LD)) (OV L 125, 5.5.2001.).

Ņemot vērā attiecīgo darījumu apmēru, Komisija uzskata, ka šīs normas ir jāprecizē, lai palīdzētu tirgiem samazināt pārmērīgas izmaksas un palielinātu juridisko noteiktību par to, kuras valsts tiesību akti ir piemērojami.

Šajā paziņojumā izskaidrots Komisijas viedoklis par svarīgiem spēkā esošā ES *acquis* aspektiem attiecībā uz to, kuras valsts tiesību akti piemērojami vērtspapīru darījumu sekām īpašuma tiesību ziņā.

Šajā paziņojumā aplūkotas finanšu instrumentu nodošanas radītās sekas attiecībā uz trešām personām. Tas papildina tiesību akta priekšlikumu par prasījumu cesijas sekām attiecībā uz trešām personām⁷. Tomēr minētais tiesību akta priekšlikums⁸ neietekmē jautājumus, kurus reglamentē Finanšu nodrošinājuma direktīva, Norēķinu galīguma direktīva, Likvidācijas direktīva un Reģistra regula⁹.

2. ES ACQUIS SATURS

Vērtspapīru pārrobežu darījumi ir svarīgi kapitāla tirgu savienības pamatelementi. Tā kā valstu vērtspapīru tiesību akti nav saskaņoti ES mērogā, to, kuras valsts tiesību akti piemērojami pārrobežu darījumiem, nosaka tiesību kolīziju normas.

Tiesību kolīziju normas reglamentē divus vērtspapīru darījumu elementus: i) īpašuma elementu, kas attiecas uz īpašuma tiesību nodošanu un kas ietekmē trešās personas, un ii) līgumisko elementu, kas attiecas uz darījumā paredzētajiem pušu savstarpējām saistībām¹⁰. Tā kā līgumiskais elements ES mērogā jau tiek regulēts ar regulu “Roma I”¹¹, šis paziņojums attiecas uz pirmo aspektu — vērtspapīru darījumu sekām īpašuma tiesību ziņā. Praksē darījuma pusēm uz šīm normām par sekām īpašuma tiesību ziņā ir jāatsaucas maksātspējas gadījumā, ja tām ir jāatgūst aktīvi.

Spēkā esošajā ES *acquis* ir iekļauti noteikumi, kas paredzēti, lai konkrētos gadījumos konstatētu, kuras valsts tiesību akti piemērojami vērtspapīru pārrobežu darījumu radītajām sekām attiecībā uz īpašuma tiesībām. Šie noteikumi ir izklāstīti trijās direktīvās — Norēķinu galīguma direktīvā, Likvidācijas direktīvā un Finanšu nodrošinājuma direktīvā.

1998. gadā pieņemtās Norēķinu galīguma direktīvas 9. panta 2. punktā ir iekļauta šāda tiesību kolīziju norma:

“Ja vērtspapīrus, tostarp no vērtspapīriem izrietošas tiesības, sniedz kā nodrošinājumu par labu dalībniekiem un/vai dalībvalstu centrālajām bankām, vai

⁷ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par valsts tiesību aktiem, kas piemērojami prasījumu cesijas sekām attiecībā uz trešām personām (COM(2018) 96).

⁸ Sk. Finanšu nodrošinājuma direktīvas 9. panta 1. un 2. punktu, Norēķinu galīguma direktīvas 9. panta 2. punktu un Likvidācijas direktīvas 24. pantu, kas attiecas uz dematerializētiem vērtspapīriem (FND un NGD) vai (finanšu) instrumentiem, kuri ir ierakstīti reģistrā vai kontā (LD).

⁹ Komisijas 2013. gada 2. maija Regula (ES) Nr. 389/2013, ar ko izveido Savienības reģistru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK un Lēmumu Nr. 406/2009/EK un atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 920/2010 un Regulu (ES) Nr. 1193/2011.

¹⁰ Līgumiskie elementi ietver, piemēram, piedāvājumu, tā pieņemšanu, atlīdzību, līguma noteikumu noteiktību, un uz tiem attiecas regulas “Roma I” tiesību kolīziju normas. Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I): <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008R0593&from=LV>.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I).

vēlākai Eiropas Centrālajai bankai, kā norādīts 1. punktā, un ja viņu tiesības (vai viņu pārstāvju, aģentu vai trešo personu, kas darbojas viņu labā, tiesības) attiecībā uz vērtspapīriem ir likumīgi ierakstītas reģistrā, kontā vai centralizētā depozitārijā, kas atrodas dalībvalstī, šādu subjektu kā nodrošinājuma saņēmēju tiesības attiecībā uz minētajiem vērtspapīriem reglamentē minētās dalībvalsts tiesību akti.”

2001. gadā pieņemtās Likvidācijas direktīvas 24. pantā ir iekļauta šāda tiesību kolīziju norma:

“Īpašumtiesību vai citu šādu tiesību īstenošanu attiecībā uz instrumentiem, kuru esamības vai pārņemšanas priekšnoteikums ir ieraksts dalībvalstī esošā reģistrā, atskaitē [kontā] vai centrālā depozītu sistēmā, reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas reģistrs, atskaite [konts] vai centrālā depozītu sistēma, kur attiecīgās tiesības ir reģistrētas.”

Visbeidzot, 2002. gadā pieņemtās Finanšu nodrošinājuma direktīvas 9. panta 1. un 2. punktā tiesību kolīziju norma ir formulēta šādi:

“1. Visi jautājumi attiecībā uz kādu no šā panta 2. punktā uzskaitītajiem elementiem, kas rodas sakarā ar kādu nodrošinājumu tādu finanšu instrumentu veidā, kuri pārvedami ar ierakstu kontā, risināmi saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais konts. Atsauce uz attiecīgās valsts tiesību aktiem norāda uz šīs valsts nacionālajām tiesībām, neņemot vērā nekādas normas, kas paredz, ka attiecīgais jautājums risināms saskaņā ar citas valsts tiesību aktiem.

2. Šā panta 1. punktā paredzētie elementi ir šādi:

- a) tiesiskais raksturs un piederība attiecībā uz nodrošinājumu tādu finanšu instrumentu veidā, kuri pārvedami ar ierakstu kontā;*
- b) prasības, kas nosaka, kā jāslēdz līgums par finanšu nodrošinājumu tādu finanšu instrumentu veidā, kuri pārvedami ar ierakstu kontā, un kā jānosaka nodrošinājums tādu finanšu instrumentu veidā, kuri pārvedami ar ierakstu kontā saskaņā ar šādu līgumu, un, kopumā ņemot, kā ir jāveic formalitātes, kas ir vajadzīgas, lai šāds līgums un šāda nodrošinājuma sniegšana būtu spēkā attiecībā pret trešām personām;*
- c) zināšanas attiecībā uz to, vai kādas personas īpašumtiesības uz šādiem ar ierakstu kontā pārvedamiem finanšu instrumentiem nav otršķirīgas, ievērojot konkurējošas īpašumtiesības vai citas tiesības, vai tām pakārtotas tiesības, vai ir notikusi labticīga iegūšana;*
- d) formalitātes, kas ir vajadzīgas, lai realizētu nodrošinājumu ar ierakstu kontā pārvedamu finanšu instrumentu veidā pēc nodrošinājuma izpildes notikuma īstenošanās.”*

Kopš Direktīvas 2014/65/ES (“Finanšu instrumentu tirgu direktīva II” (FITD II)) piemērošanas sākumdienu – 2018. gada 3. janvāra – uz emisijas kvotām, kas šīs direktīvas I pielikuma C iedaļas 11. punktā minētas kā finanšu instrumenti, attiecas Norēķinu galīguma direktīva un Likvidācijas direktīva, kā arī tajās ietvertās tiesību kolīziju normas. Neatkarīgi no iepriekš minētā, šajā paziņojumā nav ņemta vērā šādu emisijas kvotu specifika, jo īpaši saistībā ar to glabāšanu kontos, kas atrodas Savienības reģistrā, kuru reglamentē konkrēta Regulas (ES) Nr. 389/2013 tiesību kolīziju norma, kas pieņemta saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK¹².

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK.

Norēķinu galīguma direktīvā, Finanšu nodrošinājuma direktīvā un Likvidācijas direktīvā iekļautajās tiesību kolīziju normās, pamatojoties uz kopīgu pieeju, ir norādīti piemērojami attiecīgās valsts tiesību akti. Šīs normas ir līdzīgas ar to, ka tajās visās ir norādīti piemērojami attiecīgās valsts tiesību akti ar piesaisti attiecīgajam reģistram vai kontam (un Norēķinu galīguma direktīvas un Likvidācijas direktīvas gadījumā — centralizētās depozītu sistēmas) atrašanās vietai. Tomēr šīs normas atšķiras detaļās, un ir vērojamas zināmas atšķirības tajā, kā tos interpretē un piemēro dažādās dalībvalstīs. Konkrētāk, tas skar definīciju un konstatāciju, kur konts “atrodas” vai “tiek turēts”.

3. SPĒKĀ ESOŠĀ ES *ACQUIS* SKAIDRĪBAS UZLABOŠANA

3.1. Vai termini “tiek turēts” un “atrodas” nozīmē dažādas lietas

Komisija uzskata, ka atšķirība formulējumā, kas attiecas uz konta vai reģistra [atrašanās] vietu, pēc būtības nenozīmē atšķirību.

Norēķinu galīguma direktīvā, Finanšu nodrošinājuma direktīvā un Likvidācijas direktīvā tas, kuras valsts tiesību akti ir piemērojami, tiek konstatēts, ņemot vērā *attiecīgā konta atrašanās vietu*. Saskaņā ar Norēķinu galīguma direktīvas 9. panta 2. punktu un Likvidācijas direktīvas 24. pantu piemērojami ir tās valsts tiesību akti, kurā “atrodas” konts vai reģistrs, savukārt Finanšu nodrošinājuma direktīvas 9. panta 1. punktā minēti tās valsts tiesību akti, kurā attiecīgais konts “tiek turēts”. Tomēr nevienā no šīm direktīvām nav norādīts, vai “atrodas” nozīmē to pašu, ko “tiek turēts”.

Komisija uzskata, ka “atrodas” nozīmē to pašu, ko “tiek turēts”, turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Finanšu nodrošinājuma direktīvas preambulas 7. apsvērumā ir paskaidrots, ka tiesību kolīziju normas mērķis ir paplašināt to principu, kas jau izklāstīts Norēķinu galīguma direktīvā¹³.

Otrkārt, kā iepriekš uzsvērts 2007. gada Komisijas darba dokumentā, atšķirība starp Finanšu nodrošinājuma direktīvā un Norēķinu galīguma direktīvā izmantotajiem formulējumiem atspoguļo to, ka, pieņemot Finanšu nodrošinājuma direktīvu, ES vērtspapīru tirgi bija attīstījušies tā, ka bija iespējams izmantot piemērotāku frāzi — t. i., vietu, kur konts tiek turēts, lai aprakstītu to pašu principu¹⁴.

Treškārt, terminoloģijas atšķirības nav vērojamas visās direktīvas valodu versijās. Lai gan Norēķinu galīguma direktīvas un Likvidācijas direktīvas angļu valodas versijā tiek izmantots termins “atrodas” (*located*), bet Finanšu nodrošinājuma direktīvas angļu valodas versijā — termins “tiek turēts” (*maintained*), vairākās Norēķinu galīguma direktīvas un Finanšu nodrošinājuma direktīvas valodu versijās ir minēts viens un tas pats termins, piemēram, Norēķinu galīguma direktīvas un Finanšu nodrošinājuma direktīvas franču, itāļu un rumāņu valodas versijā ir ietverta viena un tā pati atsauce uz to, kur attiecīgais konts “atrodas” (*situé — situato — se află*). Citās valodu versijās ir izmantoti citi termini, piemēram, portugāļu valodas versijā tiek diferencēti termini “atrodas” (*located*) un “izvietots” (*situated*), bet nīderlandiešu valodas versijā ir minēti termini “atrodas” (*located*) un “turēts” (*held*).

¹³ Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, būtu jāpaplašina Direktīvā 98/26/EK izvirzītais princips, saskaņā ar kuru finanšu instrumentiem, kas nodrošinājumam nododami ar ierakstu kontā, piemēro tās valsts likumu, kur atrodas atbilstošais reģistrs, konts vai centralizētā depozītu sistēma.

¹⁴ Komisijas dienestu darba dokuments “*Legal assessment of certain aspects of the Hague Securities Convention*” (SEC(2006) 910, 8. lpp.).

3.2. Konstatācija par to, kur “atrodas” vai “tiek turēts” konts vai reģistrs

Komisija norāda, ka saskaņā ar valstu īstenošanas pasākumiem ir dažādas iespējas konstatēt, kur vērtspapīru konts “atrodas” vai “tiek turēts”. Neskarot Eiropas Savienības Tiesas iespējamajos turpmākos nolēmumus, šķiet, ka saskaņā ar minētajām direktīvām derīgi ir visi šie dažādie interpretācijas veidi. Minēto triju direktīvu tiesību kolīziju normās nav sniegtas skaidras definīcijas par to, kā konstatēt, kur vērtspapīru konts atrodas vai tiek turēts. Tomēr Finanšu nodrošinājuma direktīvas preambulas 8. apsvērumā ir skaidri noteikts ES mēroga kopējais tiesību kolīziju normu pamats:

“Šobrīd visas dalībvalstis atbalsta lex rei sitae principu, saskaņā ar kuru finanšu nodrošinājuma atrašanās vietas valsts likums ir noteicošais, novērtējot finanšu nodrošinājuma līguma spēkā esamību un piemērojamību attiecībā pret trešām personām.”

Lai precizētu, kā konstatējama turēšanas un atrašanās vieta, papildu avoti nav pieejami, jo citos ES tiesību aktos šāda definīcija nav sniegta, un līdz šim nav Eiropas Savienības Tiesas judikatūras par to, kā šie jēdzieni būtu jāinterpretē.

Komisija konstatē, ka daudzas dalībvalstis, transponējot Norēķinu galīguma direktīvas un Likvidācijas direktīvas noteikumus, savos tiesību aktos nav iekļāvušas nevienu papildu kritēriju, kas varētu norādīt uz to, kā konstatēt jurisdikciju, kur konts vai reģistrs “atrodas”¹⁵. Arī daudzos valstu tiesību aktos, ar kuriem transponē Finanšu nodrošinājuma direktīvu, nav iekļauti nekādi valsts skaidrojumi par to, kā konstatēt, kur konts “tiek turēts”¹⁶.

Gadījumos, kad valsts tiesību aktos ir sniegti papildu norādījumi, pieejas var atšķirties iegūtā rezultāta ziņā. Savukārt tajās dalībvalstīs, kuru transponējošajos tiesību aktos nav pievienots neviens skaidrojums, judikatūra vai akadēmiskā literatūra varētu nodrošināt elementus, kas praksē palīdz piemērot konta atrašanās vai turēšanas vietas jēdzienus. Arī šo nekodificēto elementu dēļ varētu tikt gūti atšķirīgi rezultāti¹⁷.

Vairākas dalībvalstis patlaban interpretē un piemēro Finanšu nodrošinājuma direktīvas tiesību kolīziju normas tā, ka tiek ņemta vērā tā vieta, kur tiek sniegti turētājbankas pakalpojumi. Citas dalībvalstis, lai iegūtu informāciju par konta turēšanas vietu, ņem vērā konta līgumu. Pēdējais minētais risinājums varētu būt izdevīgs ar to, ka starptautiskā mērogā potenciāli tiktu novērsta dažādu valstu tiesību aktu piemērošana darījumos, kuros iesaistītas tiesību sistēmas, kas izmanto piemērojamo tiesību aktu izvēles risinājumu. Cita pieeja, kas atsevišķos gadījumos novērš dažādu valstu tiesību aktu piemērošanu starptautiskam darījumam (ja trešās valsts klauzulā par piemērojamo tiesību aktu izvēli izvēlēti kādas dalībvalsts tiesību akti), ir tāda, ka “tiek turēts” tiek konstatēts tā, lai dotu iespēju minētās dalībvalsts tiesību aktu izvēlei būt spēkā saskaņā ar Hāgas Vērtspapīru konvenciju¹⁸. Šis ir gadījums, kad terminu “tiek turēts” definē šādi – *ierakstu veikšana vai uzraudzība vērtspapīru kontos, maksājumu vai korporatīvo darbību administrēšana vai jebkuru citu regulāro darbību veikšana, kuras*

¹⁵ Vismaz 16 dalībvalstis nav pievienojušas šādus papildu skaidrojumus savos noteikumos, ar kuriem ievieš attiecīgās NGD un LD normas. Avots: Izvērtējums, kas ietverts ietekmes novērtējuma (SWD(2018) 52) 5. pielikumā, 116. un 117. lpp.

¹⁶ Vismaz 13 dalībvalstis nav pievienojušas papildu skaidrojumus savos noteikumos, ar kuriem ievieš attiecīgo FND normu. Avots: izvērtējums, 117. un 118. lpp.

¹⁷ Piemēram, FND ietver dažādas pieejas, kas ļauj konstatēt, kur konts tiek turēts. Avots: izvērtējums, 117. un 118. lpp.

¹⁸ Konvencija par piemērojamo likumu dažām tiesībām, kas attiecas uz starpnieku turētiem vērtspapīriem, kas pieejama šeit: <https://assets.hcch.net/docs/3afb8418-7eb7-4a0c-af85-c4f35995bb8a.pdf>.

vajadzīgas vērtspapīru kontu administrēšanai. Neskarot Eiropas Savienības Tiesas turpmākos lēmumus, šķiet, ka saskaņā ar attiecīgajiem ES noteikumiem derīgi ir visi iepriekš minētie risinājumi.

4. SECINĀJUMI

Šajā paziņojumā ir sniegta samērīga atbilde uz jautājumiem par vēl pastāvošo juridisko nenoteiktību spēkā esošajās ES tiesību kolīziju normās attiecībā uz vērtspapīru darījumu sekām īpašuma tiesību ziņā. Komisijas viedokļa skaidrojumam būtu jāpalīdz saprast pašreizējos risinājumus par to, kā pašlaik tiek piemēroti attiecīgie Norēķinu galīguma direktīvas, Finanšu nodrošinājuma direktīvas un Likvidācijas direktīvas noteikumi, atstājot Komisijas ziņā iespēju, ņemot vērā starptautiskās, tehnoloģiju vai tirgus attīstības tendences, turpmāk novērtēt, vai nepieciešami papildu pasākumi. Šajā sakarā būtu jāuzsver, ka šis paziņojums neskar interpretāciju, ko Eiropas Savienības Tiesa turpmāk varētu sniegt par iepriekš minētajiem jautājumiem. Tiesa joprojām ir pēdējā instance, kas ir atbildīga par Līguma un sekundāro tiesību aktu vai turpmāko Komisijas pasākumu — jo īpaši leģislatīvas nozīmes pasākumu — interpretēšanu. Šis paziņojums neskar arī Komisijas turpmākos pasākumus, kas tiks veikti saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas tirdzniecības kvotām.

Valsts pārvaldes iestādēm dalībvalstīs būtu jāņem vērā šajā paziņojumā sniegtie skaidrojumi, kad tās piemēro Norēķinu galīguma direktīvā, Finanšu nodrošinājuma direktīvā un Likvidācijas direktīvā ietvertās tiesību kolīziju normas. Dalībvalstīm būtu jāturpina novērot, vai valstī piemērotās interpretācijas pieejas rada juridiskas atšķirības, kas varētu izraisīt traucējumus tirgu darbībā, un jācenšas saskaņot spēkā esošo ES noteikumu interpretācija un piemērošana.

Komisija turpinās vērot norises šajā jomā un pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām, ņemot vērā tendences starptautiskajā un tehnoloģiju jomā, izvērtēs, kā dažādās valstīs attīstās interpretācijas pieejas un tirgus prakse. Īpaši tiks izvērtēti ieinteresēto personu sniegtie pierādījumi par konkrētu jautājumu ietekmi uz iekšējā tirgus darbību. Visām iespējamajām turpmākām likumdošanas iniciatīvām tiks pievienots ietekmes novērtējums.